

Klager

Psykolog

Oslo, 29.01.2019
FER-sak: 06b/18K

FAGETISK KLAGESAK - KONKLUSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 15.08.18 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 28.01.19.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Saken gjaldt klage på psykologens arbeid som sakkyndig i en sak etter Barnelovens § 61, nr. 3. En annen psykolog ble opprinnelig oppnevnt av tingretten til å bistå partene og retten etter Barnelovens §61 nr. 1. Da det ikke var mulig å komme til en løsning i saken, ble mandatet utvidet til en sakkyndig utredning. I forbindelse med at mandatet ble utvidet, ble det utnevnt en annen medsakkyndig i saken (aktuell psykolog). En tredje sakkyndig psykolog var også involvert i starten av saken, men trakk seg på et tidlig tidspunkt. Klager har klaget inn alle tre psykologene for FER. FER har valgt å behandle alle tre sakene individuelt. På grunn av at klager har klaget inn flere psykologer i samme klage, og to av psykologene har valgt å besvare klagen sammen, har det i noen tilfeller vært utfordrende å vurdere hvilke av de konkrete klagepunktene som gjelder for hvem. FER har forsøkt å vurdere saken etter beste evne, ut fra dette utgangspunktet.

Vedlagt klagen lå rapport etter sakkyndig utredning, et brev fra BUP, samt kopi av mailutveksling. Det ble klaget på en rekke sider ved psykologens arbeid.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Vedtak: *5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort. Innklaget psykolog gis kollegial veiledning.*

Begrunnelsen for FER sitt vedtak er beskrevet nedenfor.

Den fagetiske klageprosessen har som sitt viktigste formål å bidra til at den innklagede psykologen kan foreta en fagetisk refleksjon over de punktene som FER påpeker i psykologens arbeid og eventuelt endre sin praksis slik at denne er i overensstemmelse med EPNP. Det er ønskelig at denne prosessen kan vise at klager er respektert.

SAKSGANG:

- 15.08.18 FER mottok brev fra klager med klage på Psykologforeningens medlem X.
25.09.18 FER vurderte henvendelsen i møte og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak. Innklaget psykolog ble tilskrevet med anmodning om innen fire uker å redegjøre for klagen under henvisning til spesielle punkter i ”Ethiske prinsipper for nordiske psykologer” (EPNP).
08.11.18 FER mottok redegjørelse fra innklagede psykolog.
08.11.18 Redegjørelsen ble sendt til klager med anmodning om innen to uker å kommentere innklagedes redegjørelse.
27.11.18 FER mottok kommentar fra klager.
27.11.18 Kommentar fra klager ble sendt innklagede psykolog med to ukers frist til å komme med sluttkommentarer.
20.12.18 FER mottok sluttkommentar fra innklagede psykolog.
21.12.18 Innklagedes sluttkommentarer ble sendt til klager til orientering.
28.01.19 FER sluttbehandlet saken.

OPPSUMMERING AV TILSENDT DOKUMENTASJON

i) Klagers brev til FER

FER gjorde følgende oppsummering av klagen:

1) Manglende hensyn til og ivaretagelse av barnets perspektiv i saken. Barnets egne synspunkter ble for lite vektlagt, og dette er ikke i tråd med gjeldende retningslinjer. Klager hevdet at den siste samtalen med barnet ble gjennomført etter at rapporten var levert.

2) Psykologen var forutinntatt og unyansert i sin omtale og vurdering av klager. Hun vektla systematisk informasjon som understøttet negative sider ved klager og utelot, eller vektla ikke, negativ informasjon vedrørende klagers motpart i saken. Det ble klaget på skjevhet i innhenting av komparentopplysninger i klagers disfavør (antall komparenter på henholdsvis klagers og motpartens side). Psykologen omtalte gjennomgående motpartens komparenter som «lege», mens klagers komparenter som også er leger, ble omtalt som «venninne» og «nabo». Psykologen drøftet ikke alternative hypoteser og konkluderte på et for tidlig stadium i saken. Hun skal på et tidlig tidspunkt i utredningen ha formidlet til et sakkyndig vitne at det kunne gå mot omsorgsovertakelse. Klager viste til at andre fagpersoner som har vært inne i saken har kommet med ulike og mer nyanserte vurderinger av konflikten og psykologen tok ikke høyde for dette. Det ble også klaget på at psykologen i for stor grad baserte seg på tidligere sakkyndig psykologs beskrivelser og ikke gjorde selvstendige undersøkelser.

3) Den sakkyndige prosessen og rapporten bar preg av hastverk, uryddighet, dårlig planlegging og manglende redegjørelse for vesentlige fakta i saken. Det ble klaget på at psykologen ikke innhentet vesentlig informasjon i saken før rapporten ble ferdigstilt. Psykologen ringte uanmeldt, ga svært korte tidsfrister på å svare, og fulgte ikke opp avtaler. Den sakkyndige rapporten fremstod ifølge klager som uryddig både i språk og form. Klager hevdet at en av komparentene ble kontaktet samme dag som rapporten ble levert. Det ble også klaget på at det ikke var anført når samtalen var foretatt, og det ble klaget på at komparentene (også når de eksplisitt ba om det) ikke fikk anledning til å lese gjennom sine beskrivelser før de ble gjengitt i rapporten. Sakkyndige vitner ble referert feil i rapporten. Informasjon klager sendte per mail til psykologen om vanskelige situasjoner knyttet til konflikten, ble ifølge klager videregitt til motparten uten at klager hadde samtykket til det. Sakkyndige vitner ved Diakonhjemmet sykehus, BUP Vest, skrev at de opplevde at rapportens muntlige form og språkbruk virket konflikt drivende.

ii) Relevante punkter i ”Etiske prinsipper for nordiske psykologer” (EPNP)

FER vurderte henvendelsen fra klager i møte 25.09.18 og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak med henvisning til følgende punkter i EPNP:

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer. Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Psykologen er oppmerksom på individuelle, rollemessige og kulturelle ulikheter basert på funksjonsnivå, kjønn, seksuell orientering, etnisk og nasjonal opprinnelse og tilhørighet, alder, religion, språk og sosioøkonomisk status, og på de begrensningene som ligger i egne kulturelle, klassemessige og kjønnsmessige forutsetninger.

Med utgangspunkt i ovenstående prinsipper og i lys av de anførte klagepunktene, ba FER psykologen om å reflektere over hvorvidt hun i sitt arbeid overfor klager hadde vist tilstrekkelig respekt for klagers integritet. Rådet ba også psykologen reflektere over hvorvidt barnets perspektiv hadde blitt tilstrekkelig ivaretatt i prosessen, både hva gjaldt innhold og prosess/rammer. Vi ba psykologen redegjøre for hvilke avveininger hun gjorde seg da hun gikk inn i en mailutveksling med klager der mye og sensitiv informasjon vedrørende barnet ble delt.

Konfidensialitet og taushetsplikt

Psykologen respekterer individets rett til konfidensialitet gjennom å iaktta taushet om det som han/hun får rede på om klienter og andre under utøvelsen av yrket. Unntak fra taushetsplikten gjøres dersom det foreligger åpenbar fare for klienten eller andre. Psykologen kan også i henhold til loven være forpliktet til å gi fra seg opplysninger, og informerer derfor klienten om de begrensningene i taushetsplikten som følger av loven

Informert samtykke og valgfrihet

Psykologen gjør informert samtykke mulig gjennom å informere klienten om planlagte tiltak, og drøfter kontinuerlig sine handlinger og de sannsynlige følgene av disse, slik at klienten har et grunnlag for å velge om han/hun vil delta eller ikke.

Hvis en klient er mindreårig eller underlagt verge/formynder, innhentes informert samtykke under tilbørlig hensyntagen til de berørte personers selvstendighet.

Selvbestemmelse

Psykologen sørger for å ivareta maksimal autonomi og selvbestemmelse for klienten, inkludert retten til å gå inn i og til å avslutte den profesjonelle relasjonen. I arbeid med barn, personer underlagt lovhjemlet tvang eller i pressede akutte situasjoner kan, under hensyntagen til gjeldende lovgivning, frivillighetsprinsippet fravikes, men en samarbeidsrelasjon tilstrebes også her.

II.2 Kompetanse

Psykologen bestreber seg på å utvikle og opprettholde høy faglig kompetanse i sitt arbeide. Psykologen tilstreber bevissthet om sine faglige og menneskelige sterke og svake sider, slik at han/hun realistisk kan vurdere med hvilken kompetanse han/hun kan påta seg oppgaver. Psykologen påtar seg kun de oppgaver, tilbyr kun de tjenester og bruker kun de metoder han/hun er kvalifisert til gjennom utdanning, trening og erfaring.

Etisk bevissthet

En forutsetning for en høy faglig kompetanse er at psykologen er oppmerksom på de fagetiske prinsippene, og integrerer etiske vurderinger i sin profesjonelle praksis.

Kompetanse og kompetanseutvikling

Psykologen arbeider i overensstemmelse med vitenskapelige prinsipper og underbygget erfaring og ivaretar en kontinuerlig profesjonell utvikling. Psykologen skaffer seg kunnskap om den vitenskapelige og yrkesmessige utviklingen innenfor sitt arbeidsområde.

Kompetansebegrensninger

Psykologen praktiserer innenfor de grensene for sin kompetanse som følger av utdanning, trening, erfaring og personlig styrke og begrensning, og søker profesjonell hjelp og støtte i vanskelige situasjoner.

Metodebegrensninger

Psykologen er oppmerksom på de begrensningene som ligger i metoder og framgangsmåter og de begrensningene som ut fra dette må legges på de konklusjonene som kan trekkes.

Psykologen viser spesiell varsomhet når han/hun anvender metoder, hjelpemidler og teknikker som ennå befinner seg på utprøvningsstadiet og som ikke tilfredsstiller vanlige metodekrav, eller som psykologen ennå ikke behersker fullt ut.

Begrensninger i rammebetingelsene

Psykologen er oppmerksom på hvordan samfunnsmessige og arbeidsmessige betingelser kan fremme eller hemme hensiktsmessig bruk av hans/hennes kompetanse og metoder.

Med utgangspunkt i ovenstående prinsipper og i lys av de anførte klagepunktene, ba FER psykologen om å redegjøre for hvilke vurderinger og avveininger hun gjorde seg i valg av metode og generell tilnærming i saken. Vi ba henne kommentere på de konkrete klagepunktene som ble reist, både vedrørende innhenting av komparentopplysninger, språk, utforming av rapport, samt plan for og gjennomføring av den sakkyndige utredningen.

II.3 Ansvar

Psykologen er oppmerksom på det profesjonelle og vitenskapelige ansvaret han/hun har overfor sine klienter og overfor den organisasjon og det samfunn som han/hun lever og arbeider i.

Psykologen unngår å gjøre skade og er ansvarlig for sine handlinger. Han/hun forsikrer seg så langt det er mulig om at hans/hennes tjenester ikke misbrukes.

Unngåelse av misbruk/skade

Psykologen tilstreber å unngå at psykologisk kunnskap eller praksis blir misbrukt, og tar ansvar for at skade som er uunngåelig og som kan forutses blir gjort så liten som mulig. Psykologen deltar ikke i aktivitet som sikter mot at man med fysiske eller psykiske tvangsmidler (indoktrinering, «hjernevask», tortur) - eller med trussel om slike tvangsmidler:

- *Tvinger noen til å gi opplysninger eller innrømmelser*
- *Presser noen til å avsløre, fornekte eller endre eget eller andres livssyn, politiske, religiøse eller etiske overbevisninger og forsøker aktivt å hindre at psykologisk kunnskap blir anvendt i slike aktiviteter.*

Håndtering av etiske dilemmaer

Psykologen erkjenner at fagetiske dilemmaer forekommer, og at det er psykologens ansvar å klargjøre slike dilemmaer og rådføre seg med kolleger og/eller den nasjonale foreningen og å informere relevante andre om de kravene som de etiske prinsippene stiller.

Kontinuitet i tjenester

Hvis psykologen har påtatt seg det profesjonelle ansvaret for et tiltak og påbegynt dette, treffer han/hun såvidt mulig en tilfredsstillende avtale med klienten om tiltakets avslutning eller viderehenviser til annen kompetent person før ansvaret oppgis.

Psykologen erkjenner det ansvaret han/hun har for relasjonen til en klient etter at det profesjonelle oppdraget formelt er avsluttet.

Utvidet ansvar

Psykologen tar ansvar for den vitenskapelige og profesjonelle virksomheten, inkludert den etiske standarden, til sine ansatte, assistenter, veiledningskandidater og studenter.

En psykolog som lærer bort psykologiske arbeidsmetoder har ansvar for at også metodens styrker og svakheter samt mulige etiske implikasjoner blir viet oppmerksomhet i undervisningen.

II. 4 Integritet

Psykologen søker å fremme integritet innen forskning, undervisning og anvendt psykologi. Dette innebærer at psykologen opptrer ærlig, upartisk og respektfullt overfor relevante involverte parter. Han/hun forsøker å synliggjøre og klargjøre sin egen rolle i de ulike sammenhengene der han/hun arbeider.

Redelighet og tydelighet

Psykologen gir adekvate opplysninger om sine kvalifikasjoner, utdanning, erfaring, kompetanse og faglige tilknytning, og benytter bare de yrkesbetegnelser som utdanning, autorisasjon og stilling gir rett til.

Når psykologen uttaler seg i egenskap av psykolog, tilstrebes saklighet og nøyaktighet. Psykologen informerer om psykologisk yrkesutøvelse på en slik måte at misoppfatningen eller skade for fag eller yrke unngås.

Psykologen informerer på forhånd om de økonomiske vilkårene og vurderer nøye de følger det kan få for den profesjonelle relasjonen dersom han/hun mottar gaver eller andre tjenester fra klienten.

Rollekonflikter og utnyttning

Psykologen tilstreber bevissthet om sine egne behov, holdninger og vurderinger og om sin rolle i relasjonen. Han/hun misbruker ikke sin makt og stilling gjennom å utnytte klientens avhengighet og tillit. Psykologen unngår utenomprofesjonelle relasjoner til en klient, som kan redusere den profesjonelle distanse og føre til interessekonflikter eller utnyttelse.

Psykologen er oppmerksom på hvordan intimitet og seksualitet direkte og indirekte kan påvirke relasjonen mellom psykolog og klient. Psykologen unngår privatisering og seksualisering av klientrelasjoner. Seksuell omgang mellom psykolog og klient skal ikke forekomme.

Med utgangspunkt i ovenstående prinsipper og i lys av de anførte klagepunktene, ba FER psykologen om å reflektere over hvordan arbeidet i saken ble oppfattet av klager (og andre involverte), og hvordan hennes valg av tilnærming hadde preget saken og utfallet av denne.

iii) Innklagedes redegjørelse.

I sin redegjørelse beskrev psykologen sin rolle i saken og hvordan prosessen utviklet seg. Hun skrev redegjørelsen sammen med en av de andre innklagede psykologene, og det ble forsøkt tydeliggjort hvilke deler som omhandlet aktuell psykolog.

Psykologen skrev at alle komparentene som klager ønsket å ha med, ble snakket med. Hun skrev at det ikke var hensikten å ha ulike benevnelser å partenes komparenter, og hun beklaget det dersom dette var tilfelle.

Psykologen skrev at hun ikke var enig med klager i at det ikke ble vurdert alternative hypoteser, og hevder dette ble gjort både skriftlig og muntlig i retten. Psykologen viste til at retten støttet henne på dette punktet.

Psykologen skrev at hun hadde forståelse for klagers opplevelse av å ikke bli tilstrekkelig hørt og hensyntatt, og at et dødsfall i nær familie gjorde situasjonen ekstra krevende for klager. Hun mente likevel at hun tok så mye hensyn til dette som hun kunne, blant annet ved at klager ofte fikk bestemme tid og sted for samtaler, også samtaler med barnet. Hun viste til vedlagt sms-logg. Hun skrev at det medførte riktighet at hun kunne ringe klager uten forvarsel, og at

en av komparentene ble kontaktet samme dag som rapporten ble levert, men hun mente ikke at dette var uetisk, slik klager hevdet. Psykologen skrev at barnet i saken ble snakket med flere ganger av alle de tre involverte sakkyndige psykologene. Hun redegjorde for hvorfor den siste samtalen med barnet ble gjennomført etter at rapporten ble levert, og skrev at det var for å respektere og ivareta barnets aktuelle behov. I følge psykologen fremkom det ikke vesentlig ny informasjon i denne samtalen som påvirket rapportens konklusjon. Hun skrev at barnets perspektiv ble ivaretatt ved at det ble gjort en samlet vurdering ut fra alle opplysningene i saken, ikke bare ut fra det barnet verbalt formidlet. Psykologen erkjente at konfliktnivået mellom partene eskalerte underveis i prosessen, men mente at klagers perspektiv ble både hørt og tatt hensyn til. Hun beklaget at de involverte sakkyndige hadde ulik praksis for gjennomlesning av komparentopplysninger, og medga at dette burde vært bedre samkjørt.

Vedrørende klagepunktet som omhandlet fagpersoners opplevelse av å ha blitt feilsitert, skrev hun at alle hadde anledning til å korrigere dette i retten, og mente at de korreksjonene som fremkom der ikke endret vesentlig på meningsinnholdet i rapporten. Alle fagpersoner som skulle vitne i retten hadde fått lese rapporten på forhånd.

For øvrig mente hun at metoden hun valgte favnet tilstrekkelig bredt, ivaretok kompleksiteten i saken, og var basert på et faglig oppdatert grunnlag. Barnets kontakt med far ble vurdert som viktig og utviklingsfremmende.

Når det gjaldt klagepunktet som omhandlet rapportens muntlige fremstillingsstil, beklaget psykologen dette «dersom det var tilfelle», men skrev at hun fant det mest korrekt å gjengi komparenters uttalelser slik de selv uttalte seg, «slik at retten skal ha mest mulig kjennskap til det». Hun beklaget at det ikke var angitt dato for samtalen i rapporten, men hevdet at dette ble redegjort for muntlig i retten. Vedrørende mailkorrespondansen med partene som i perioder ble omfattende, redegjorde psykologen for bakgrunnen for at det ble slik. Hun erkjente at det påhvile henne som sakkyndig et særlig ansvar for å sikre konfidensialiteten i en slik sak, og at det ikke var riktig at klager skulle føle seg presset til en kommunikasjonsform hun ikke var komfortabel med. Hun beklaget dette.

Psykologen var uenig i at avtaler ikke hadde blitt fulgt opp, slik klager hevdet. De uanmeldte oppringningene mente hun ikke var et uttrykk for manglende respekt.

iv) Klagers kommentarer på innklagedes redegjørelse.

Klager skrev at det ikke medførte riktighet at datoene for når samtalen ble gjennomført ble redegjort for muntlig i retten. Klager skrev at hun også etter psykologens redegjørelse satt igjen med et inntrykk av at vesentlige deler av rapporten ble utført «i siste liten». Klager la ved en sms-logg der hun ville vise at psykologen hadde vist lite respekt og sensitivitet med tanke på avtaler og fastsettelse av tidspunkt for avtaler. Særlig gjaldt dette i den umiddelbare fasen etter at et nært familiemedlem døde. Klager skrev at hun opplevde omfanget på kontakten og kontinuiteten på kontakten med psykologen som mangelfull underveis i prosessen. Hun gjentok en opplevelse av «ad hoc» og plutselig kontakt fra psykologens side, der psykologen ba om raske og korte svar på spørsmål. Klager reagerte også på at psykologen ikke tok imot det hun anså som helt sentral dokumentasjon i saken vedrørende den psykiske helsen til barnets far, og at psykologen i stedet mente at hun «demoniserte» far. Klager stilte seg fortsatt kritisk til psykologens faglige arbeid, både når det gjaldt det faglige innholdet og prosessen, og gjentok de opprinnelige klagepunktene, for eksempel det kritikkverdige i at gjennomføringen av siste samtale med barnet skjedde etter at rapporten var levert. Hun var også kritisk til at psykologen ikke hadde tatt barnets egen psykolog sine uttalelser og

vurderinger i større betraktning. Hun hevdet at det ikke medførte riktighet at alle komparentene i saken fikk lese gjennom den sakkyndige rapporten før de møtte i retten, og gjentok at flere komparenter var feilsitert. Hun hevdet også at psykologen kom med uriktige opplysninger vedrørende valgene som ble tatt i forhold til hvilke komparenter som ble snakket med.

v) Sluttkommentarer fra innklagede

I sine sluttkommentarer skrev psykologen at hun fortsatt var uenig med klager på de fleste områder. Hun skrev at hennes oppfatning av hva som var tilfelle på flere punkter fravek fra det klager beskrev. Hun hadde ingen ytterligere kommentarer.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON

FER minner om at rådet verken kan eller skal gjennomgå utredninger med tanke på å vurdere faglig holdbarhet, eller beslutte hvorvidt en rapport skal kjønes gyldig eller ikke. FER sitt mandat er å bidra til en vurdering av hvorvidt aktuell psykolog har gjennomført et arbeid som er i tråd med de etiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP). FER minner om at partene er gitt likeverdige muligheter til å fremsette eget syn og bestride motpartens syn, i rettsprosessen. FER verken kan eller skal overprøve rettslige beslutninger i saker.

I denne saken fremkommer det uenighet vedrørende de faglige vurderingene som er gjort av psykologen. Kontradiksjonsprosessen har i liten grad bidratt til at partene har kommet nærmere en enighet vedrørende sentrale klagepunkter i saken. På flere av punktene fremkommer det påstand mot påstand som FER verken kan eller skal ta stilling til. På noen punkter erkjenner psykologen kritikkverdige forhold ved gjennomføringen av arbeidet, det gjelder for eksempel punktet som omhandler mailutveksling og manglende samkjøring vedrørende prosedyrer for gjennomlesning av komparentopplysninger. I hovedsak mener likevel psykologen at hun kan stå inne for både den faglige og den metodiske delen av arbeidet og hun er uenig med klager på de fleste områder.

FER har forståelse for at den aktuelle saken var omfattende og komplisert, og med et i utgangspunktet høyt konfliktnivå. FER vurderer likevel at psykologen i sitt arbeid har bidratt til unødig konflikteskalering mellom partene. Det fremstår som uheldig at rapporten er såpass preget av unøyaktigheter som den er, blant annet i sin språklige fremstilling, ved manglende tidsangivelser for samtaler, samt det som fremkommer vedrørende uriktig gjengivelse av komparenter. FER har forståelse for at klager reagerer negativt på ulik språkbruk vedrørende hennes egne og motpartens komparenter. En slik språklig skjevhet bidrar i denne saken til en unødig konflikteskalering.

Den omfattende mailutvekslingen underveis i prosessen, forventningene om at klager skulle besvare tekstmeldinger er raskt og på kort varsel, avtaler om samtaler med parter og komparenter samme dag som, og etter at rapporten ble innlevert, bidrar til å skape et gjennomgående inntrykk av hastverk og uryddighet, og en manglende helhetlig plan for prosessen. Situasjonen med to/tre sakkyndige underveis i prosessen, og manglende samkjøring på vesentlige punkter, har sannsynligvis også bidratt til å skape mer forvirring og usikkerhet hos klager. FER ser at psykologen av retten får medhold i at det har blitt utført et grundig arbeid i en komplisert sak og retten skriver også at de faglige vurderingene og konklusjonene som psykologen kommer med, i all vesentlighet støttes. FER vurderer at det i hovedsak er måten det sakkyndige oppdraget ble gjennomført på, som er kritikkverdig og gir grunnlag for å konkludere med brudd på EPNP.

Vedtak: *5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort. Innklaget psykolog gis kollegial veiledning.*

Dette brevet er å regne som kollegial veiledning.

Vedtak fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Svanhild Mellingen, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Tor Levin Hofgaard